

ОСТАННІ ВІСТІ

Віаторок, 10 серпня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ \$280 МІЛІОНІВ НА НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ над здоровими проблемами і запобіг, що незабаром він найменує окрему Комісію в Білому Домі, яка має визначити, які цілі мають бути для ЗДА в таких ділянках, як здоров'я, виховання і „щастя“. Цю Комісію очолюватиме колишній секретар здоров'я за президента Айсенавера Маріон Б. Фолсом, і він буде піддавати Президентіві. Ця Комісія складатиметься з урядових і приватних осіб.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПОВІДОМИВ 9-го СЕРПНЯ, ЩО ЗРЕЗНИДУВАВ ГОЛОВНИЙ ЛІКАР ЗДА Д-Р ЛЮТЕР Л. ТЕРРІ, який очолював Уряд Публічного Здоров'я. Д-р Террі залишив свій пост 30-го вересня, коли займе становище президента Пенсильванського університету. Президент заявив, що ще не знає, хто буде наступником д-ра Террі. Але Джансон сказав, що шукатиме дуже енергійного і творчого лікаря в цій країні, щоб обсягати пост головного лікаря. Д-р Террі має 52 роки, він займає становище головного лікаря від 15-го січня 1961-го року. Раніше він працював як асистент директора Крайового Інституту Здоров'я.

ОАД ЗВЕРНУЛАСЯ ДО ДОМІНКАНСЬКОГО НАРОДУ З ПРОСИМТОМ КОНСТИТУЦІЙ І ЗАМИРЕННЯ, і с надія, що це цього тижня настане спокій в Санто Домінго, бо почне урядувати тимчасовий президент, 44 річний Гектор Гарсія-Годой. Він має готовий склад членів свого кабінету і чекає тільки на те, щоб обидва провідники воюючих груп генерал Антоніо Імберт Баррера, який є головою хунти, і полковник Франсіско Каманьо Денно підписали договір про замирення та прийняли плян, який готувала місія Ради Американських Держав. Кабінет Гарсії-Годой буде поміркований, не буде в ньому ані крайніх лівих ані занадто правих. Цей кабінет має довести до законних виборів нового президента і тоді зрезнигує.

З ПІТТСБґУ, Па., ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО НА СТАЛЕВОМУ РИНКУ МІНУЛОГО ТИЖНЯ НЕ БУЛО ЯКОГОСЬ ГОРЯЧКОВОГО РУХУ, хоч і першим вересня може початися страйк, бо переговори, які тривають вже понад сім місяців, не дають оптимістичних вислідів, які могли б впевнити тих, що потребують сталі або її продукції, що цього року обійдеться без страйку. Деякі сталеварі повідомляють навіть, що замовлення на сталь дещо зменшилося, хоч, звичайно, перед небезпечною страйку, замовлення на сталь збільшуються, бо фірми, які потребують сталі, хочуть мати більші запаси на випадок страйку. З того виходить, що промисловість не передбачає можливості страйку в сталевій продукції.

ВИГРАНІ ВИБОРИ КОНГРЕСМЕНА ЛІНДСЕЯ В НЬО ЙОРКУ — ЦЕ УМОВА ДО УСПІХІВ РЕСПУБЛІКАНЦІВ В 1966-МУ РОЦІ, — твердить губернатор-республіканець з Орегону Марк О. Гетфілд. Як відомо конгресмен Ліндсей кандидат на посади Нью Йорку і хоче перемогти демократичного кандидата, якого Демократична партія ще не найменує після того, як посади Роберт Ф. Вагнер відмовився кандидувати на четверту каденцію. Губернатор Гетфілд говорить, що деякі республіканці вже тепер передбачають, що коли в 1965 році Ліндсей переможе в Нью Йорку, то в 1968 році республіканський виборчий список очолюватимуть Ліндсей-Гетфілд, або Гетфілд-Ліндсей. Гетфілд планує в 1966-му році кандидувати на сенатора з Орегону.

У СВІТІ

ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ЛЮДВІГ ЕРГАРД ВИСЛОВИВ переконання, що його Християнсько-демократична партія знову переможе у парламентарних виборах, які відбудуться в Німеччині 19 вересня ц.р. Офіційна передвиборча кампанія почнеться 21 серпня ц.р. Ергард заповів, що між християнсько-демократичною партією і соціал-демократичною не буде коаліції. Він твердить, що соціалісти „не здібні“ до державної керми Німеччини. Соціал-демократи під проводом берлінського посадики Віллі Брандта збільшили число своїх прихильників.

АВЕРЕЛЛ ГАРРИМАН ПЕРЕКОНАНИЙ, що совєтський прем'єр Алексій Косігін і югославський диктатор Тіто вірять у добру волю північно-в'єтнамського диктатора Го Чі Мінга, який — мовляв — погодився би на мирові переговори в справі Південного В'єтнаму, якщо тільки Америка прийняла б бомбардування Півн. В'єтнаму. Однак Тіто відмовився загарантувати, що так дійсно буде, коли б Америка прийняла налеті. Гарриман промовляв у радіо-телевізійній програмі „Зустріч з пресою“ на тему своєї двохгодинної розмови з совєтським прем'єром Косігіном і своїм візити у Тіта.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА“ ПРОГОЛОСИЛА статтю на тему законної політики ССРСР, в якій виправдано знову ластесь проти „американських агресорів у В'єтнамі“, але водночас боронить принципи політики співіснування, як „єдиної альтернативи у добі атомової зброї“. „Правда“ закидає Комуністичному Китаєві „підсичування штучних розбіжностей в справах ідеології і політики“. Назвагал тон тієї статті — як на совєтську пресу — поміркований.

ДО НЕАПОЛІ ПРИЧІЛИ ДВА ТИЖНІ ТОМУ совєтський вантажник „Львівськ“, щоб набрати пального. Італійські приписи кажуть, що на всі кораблі, які впливають до італійських портів, входять митні урядовці, накладають печатки задля гарантії, що ніщо не буде вивантажено ані навантажено без згоди митної управи. Однак капітан корабля рішуче відмовив вступу на корабель будь-кому. Ніхто теж не виходить з корабля на сушу. Гадають, що той корабель везе зброю для однієї з держав Близького Сходу, або — мас вийде для шпигування американської Шостої Флоту на Середземному морі.

ПАРТІЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УНІІ У ГРЕЦІ ВІДКІНУЛА 116 голосами проти 26 кандидатуру Стефаноса Стефанопулоса, деїзнованого королем Константином на нового прем'єра. Ця партія має більшість у парламенті. Вона лідтримувала кандидатуру свого лідера, 77-літнього Георга Панагріу, що його король димісіонував три тижні тому. Стефанопулос заповів, що зречеться свого мандату. Урядова криза продовжується.

ІНДІЯ ЗАКИДАЄ ПАКІСТАНОВІ, що він перекинувся до індійської частини Кашміру, що є предметом спору між тими двома державами від 17-ох років, нові військові частини. Індійське військо у Кашмірі звело сутичку з „пакістанськими інфільтраторами“ навіть недалеко столиці Кашміру Сринагара. Індія вислала туди також військові транспорти. Ситуація між Індією і Пакістаном знову загострена.

Під час пожежі в силосній ямі ракети „Титан“ в Серсі, Аркенсо, згинули 33 робітники

Серсі, Аркенсо. — 9-го серпня вибухнула пожежа в силосній ямі, з якої випускається керувану ракету „Титан“, і в цій жахливій катастрофі до ранку 10-го серпня нараховано 33 трупи робітників, які там працювали. Всіх робітників було 44 і доля решти робітників не є відома, правдоподібно, що і вони не живуть. Два робітники, які працювали недалеко виходу, встигли втекти, бузили тільки трохи попечені. Силосна яма цих ракет з 150 стій завглибшки. Робітники працювали в ній, щоб дещо змінити в цьому проєкті. Титан з 103 ступи заввишки. Представник лєтунства заявив, що в Титані не було атомової бомби і тому не може бути атомової експлозії, але ракета була виповнена паливом, і тому є утруднене рятівання робітників, яких захопила пожежа при праці в ямі. Рятун-

Продаж товарів на кредит збільшується

Вашингтон. — Продаж товарів на кредит збільшився в червні цього року на дол. 602 000 000, але це збільшення є менше в порівнянні із зростом в попередніх місяцях, — як про це звітує Федеральна Резервна Рада. В травні продаж товарів на кредит збільшився був на — 670 000 000, а в квітні цього року на — 744 000 000 доларів. Червене збільшення є найменше в цьому році, бо від січня до червня пересічне збільшення продажу товарів на кредит становило — 661 000 000 000 доларів. В 1963 і 1964 роках цей продаж пересічно збільшувався щомісяця на 470 000 000 000. Цілий консумпційний кредит цього року до червня становив — 62 790 000 000 доларів, на — 6 900 000 000 більше, як в першій половині минулого року, що є доказом на те, що економіка цієї країни збільшується.

У Дітроїті відбудеться Союзний День з участю Й. Лисогора й Марусі Бек

Дітроїт. — В неділю 15 серпня цього року відбудеться тут у парохіяльному городі біля Понтіаку, Мишгін, за 28 миль від центру Дітроїту, Союзний День, де головними промовцями будуть головний прєдсідник Українського народного Союзу Йосип Лисогір та радник міста Дітроїту, колишня його посадики, Маруся Бек. Виступить там Хлоп'ячий хор „Боян“ під керівництвом К. Цепенди й оркестра „Верховина“. Буде презедація лєтєр'я та передбачується різні „несподіванки“. Наші пані приготували буфет. Передбачується масову участь громадянство з Дітроїту, Віндзору й околиці.

Хлоп'ячий відпочинковий табір на Союзівці закінчено гарним пописом дітей

Союзівка, Кергонксон, Н.І. — В суботу 7 серпня ц.р. на цій оселі УНСоюзу закінчився про трьох тижнях другий уже в цьому році виховно-відпочинковий табір для дітей. Влаштуваний УНСоюзом й Управою Союзівки. В хлоп'ячому таборі, що тривав від 18 липня, і що ним керувала так же само, як попереднім двомісяч табором, п-ні Марія Химинець, дружина відомого українського громадського діяча із Закарпаття д-ра Юліана Химинця, взяло участь понад сорок хлопців. На закінченні табору відбувся попис дітей, на багату й різноманітну програму якого склалися, крім відкриття і вступного слова, що його вголосила п-ні Марія Химинець, рецитації дітей, їхні сольові й гуртові пісні, гарно вивчені танки, як також впоряд і вправи. В урочистості закінчення звяз участь гол. прєдсідник УНСоюзу Йосип Лисогір з дружиною, як також численні батьки учасників табору та гості, які рєсними оплесками висловили признання невтомній управительці таборів і виховниці пані Марії Химинець за її віддану й повну посвяту й успішну працю.

На Союзівці відбувся концерт Тамари Лихолай і квартету „Каравана“

Союзівка, Кергонксон, Н.І. — Атракцією цього минулого тижня на цій виховно-відпочинковій оселі УНСоюзу був мистецький вечір з участю співачки Тамари Лихолай та квартету ревелєрсів „Каравана“, який відбувся з суботу 7-го серпня у виповнений шість залі „Веселки“. Тамара Лихолай, лірично-кольоратурне сопрано з Аргентини, відповідала при фортепіановому супроводі Марійки Гєсєнці низку пісень і модерних танків, усе власної композиції і з власними текстами. Проводив вечором Володимир Гєнтин, Після вечора відбулася при звуках оркестру „Амор“ забава з танками.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕСТЕРІГАЄ КОМУНІСТІВ ПРОТИ НАДІЙ НА РОЗЛАМ В ГРОМАДЯНСТВІ ЗДА ЩОДО В'ЄТНАМУ

Вашингтон. — Президент Джансон перестеріг комуністичні країни проти їх надій на суперечності в громадській опінії американців щодо справи В'єтнаму. Він висловив цю пересторогу в розмові з журналістами між двома сєсїями, що їх Президент відбув у Білому Домі в минулий понеділок 9 серпня ц.р. з двома групами сенаторів. На тих сєсїях Президент інформував сенаторів про ситуацію у В'єтналі та далішню політику ЗДА у цій справі. Його завжди доповнювали генерал Максвелл Тейлор, який саме вернувся з Сайгону, переставши бути тамошнім амбасадором ЗДА. — Аверелл Гарриман інформував про свої розмови з совєтським прем'єром Алексієм Косігіном і югославським диктатором Тітом, а секретар оборони Роберт Макнамара з'ясував заходи щодо збільшення американських збройних сил у Південному В'єтнамі. Приймаючи на тих нарадах був також амбасадор ЗДА в ОН Артур Голдберг. Ті наради були — за пізнимими ствердженнями сенаторів — дуже цікаві, повчальні й корисні. Деякі сенатори висловлювали різні свої сумніви й застереження. Найбільшими критиками політики президента Джансона у відношенні до В'єтнаму були завжди демократичні сенатори Вейн Морз і Ернест Грунінг, але також демократичні сенатори Майк Мансфілд, Дж. В. Фулбрайт і Роберт Кеннеді, як те ж рєспубліканські сенатори Джейкоб Девєїтс і Джордж

Сінгапур став окремою державою

Сінгапур. — Сінгапур, який був автономним містом-провінцією у федерації Малайзії, виступив із тією федерацією і став самостійною державою. Сталося це мирно, за згодою уряду Малайзії. У цій справі підписано договір, який передбачає в майбутньому спільну законорну політику й спільну оборону Сінгапуру й Малайзії, забезпечує Малайзії і Британії військову базу в Сінгапуру та стверджує тісне пов'язання економік Малайзії і Сінгапуру. Цей договір підписали прем'єр Малайзії князь Абдул Рахман і прем'єр Сінгапуру Лі Куан Ю. Федерація Малайзії існувала від 16 вересня 1963 р. і зараз після її постанови Індонезія заповіла, що „знищить“ її, як ніби „імперіалістичний“ форпост Британії. Британія зобов'язалася боронити Малайзію проти агресивної політики Індонезії, яка раз-у-раз висилася на територію Індонезії групи саботажистів і партизанів. Головною причиною суперечок між центральним урядом Малайзії і автономним Сінгапуром були етнічні й мовні розбіжності. В Сінгапурі живе 1,350,000 китайців і 254,000 малайців. Малайзії становлять 40% понад 10-мільйонного населення федерації. Однак заява сінгапурського прем'єра Лі Куан Ю, що він хоче нав'язати торговельні зв'язки з Індонезією, Москвою і Пейпінгом — погрожує гострим конфліктом з Малайзією, проти якої воює Індонезія з комуністичною допомогою. Індонезія рада цьому роздор'ю й заявила, що визнає самостійність Сінгапуру.

Юліан Середяк, український видавець з Аргентини відвідав „Свободу“

Джерзі Сіті. — В понеділок 9 серпня ц.р. відвідав „Свободу“ ред. Юліан Середяк, видавець сатирично-ілюстраційного журналу „Мітла“ та книжок у Буенос Айрєс, Аргентина. В його відвідині вийшло до цього часу понад 20 книжок, не рахуючи щорічного великого календаря „Мітла“, яка втілюється поважним збутом на американському континенті. Останнім твором, який тільки-що побачив світ у видавництві Ю. Середяка, є чепурно з технічного боку оформлена книжка Ганни Черин „Дзьмо з мною“, серія подорожніх репортажів, між якими є також відділ „У царстві „Свободи“. Ред. Ю. Середяк коротко зупинився в Нью Йорку у перїзді до Торонта в Канаді, куди їде у відвідини своїх крєвних і приятелів. У розмові з члєнами редакції „Свободи“ поддав цікаві подробиці про видавничі умовини в Аргентині, Ред. Ю. Середяк є також директором Українського Інформаційно-Видавничого Інституту в Аргентині, який видає єспанською мовою публікації про Україну. Саме тепер є в підготові до друку

Ред. Юліан Середяк

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВИПШЛО 2-3 ЧИСЛО „БЛАГОВІСНИКА ВЕРХ. АРХІСПІСКОПА“. Рим, Італія. — Тут появилася чергове, 2-3 число „Благовісника Верховного Архиспіскопа Візантійсько-Українського Обряду“, що є офіційним органом Верховного Архиспіскопа Української Католицької Церкви, кардинала Носифа Сліпого. На зміст нового числа цього журналу, що його редагує канцлер о. д-р Іван Хома, склалися матеріали: Акт іменування Верховного Архиспіскопа Кардиналом; Папська була про надання церкви св. Атанасія Кард. Кир. Носифові і промова Кардинала; Четверта Сєсїя II Ватиканського Собору; Декрет про Екуменізм; Скорочення Евхарист. Посту; Авдієнція у Святий Офіцій Папи Павла VI 25 лютого 1965; Послання Верховного Архиспіскопа до Студентів; Пасхальні побажання Українській Православній Церкві та ін.

Д-р О. М. ВОЛЯНСЬКИЙ НАЙМЕНОВАНИЙ НА ДИРЕКТОРА СТЕПТОВОЇ МЕДИЧНОЇ ШКОЛИ

Олбані, Н. І. — Відомого українського лікаря і громадського діяча д-ра Олега М. Волянського призначено на становище директора Стептовської школи Санмавіт для умово успішдженних у Тюппер Лейк, Нью Йорк. Згідно з повідомленням часопису „Вотерванд Делі Таймс“ з 4 серпня ц.р. д-р Волянський зорганізує усеє склад керівництва і персонал цієї школи і підготує все до відкриття, що відбудеться восени цього року в приміщеннях лікадіованого тепер шпиталю Вотервандської Адміністрації. Д-р Олег Волянський народився в Україні, закінчив медичні студії в Познані. До ЗДА прибув 1950 р. Він є члєном багатьох американських медичних асоціацій і товариств як також члєном Українського Лікарського Товариства Північної Америки. Дружина його Людмила, з дому Шара, і мають вони п'ятеро дітей.

НОВІ ДІПСНІ ЧЛЕНИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

Сарєль. — Згідно з повідомленням Історично-Філософської Секції Наукового Товариства ім. Шевченка з 12 липня ц.р. на нових дійсних члєнів Наукового Товариства ім. Шевченка були обрані голосуваннями члєни цієї Секції такі українські науковці: проф. д-р Богдан Винар, д-р Богдан Казимир, ред. Іван Кєдрин-Рудницький та о. крил, Ієсдор Сохоцький. Крім того найменований на дійсного члєна НТШ відомий польський науковець проф. д-р Оскар Галецький. Обрання усіх нових дійсних члєнів НТШ було затверджене Головною Радою НТШ.

ЯРОСЛАВ КУЛИНИЧ ВИСВІТЛЮЄ ФІЛЬМ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка, Кергонксон, Н.І. — На цій оселі УНСоюзу в Кєтєсильських горах кінооператор Ярослав Кулинич висвітлюватиме з четвер 12 серпня ц.р. свій новий фільм з історії української Церкви п. н. „Від Митрополита Андрєя до Кардинала Носифа“.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ (Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ЯК У ДЖУН'ЛЯХ Двісті будинків начислює сєлицє Лугіне поблизу Коростєня на Житомирщині. Увєчєри тут „кипить“ життя, — розповідають 9 липня корєспондєнти часопису „Рабочая Газєта“ — П'ятіка, білки...

ВДРУГЕ ВИСМОКТУЮТЬ НАФТОВІ СВЕРДЛОВИНИ У місті Долині Івано-Франківської області напòлєгливо вишукують резерви збільшення видобутку „чорного золота“, тобто нафти. Оживають недючі свердловини. Підраховано, — каже корєспондєнт „Радєньської України“ (часопис з 7 липня), — що заздки цьому буде додатково одєржано 20 тисяч тонн нафти.

ХАРЧУВАННЯ ШКАНДІВАС В мєню ідєальні ч. 423 при Київському заводі порційних автомобілів ім. Дєржінського значитьє салата із свіжих огірків, салата з зелєної цєбулі, — розповідає І. Забудько у „Радєньській Україні“ з 9 липня. — Але щє задовго до кінця роботи ідєальних страє умє не маєє.

ТОРГОВЕЛЬНИКИ ОВЕРНУЛИСЯ НА ПОКУПЦІВ

Коли спитати будь-яку людину в Україні, що вона передбачає купити в наступному році, що знає, чи зона відповість на це питання. І от фірма „Одежа“ разом з міністерством торгівлі — розповідають С. Серєєв та О. Барабаш у часописі „Рабочая Газєта“ з 6 липня, — відкріпи в Києві дєсятидєний гуртовий ярмарок. На ярмарку торговельники овєрнулиєся в „покупців“. Ужє тепєр, — пише „Рабочая Газєта“, — їдє велика підготòвчє робòта, щòб

ХОЧ ПЛИВИ В КОРИТІ

Щòроку після дощу вулиця Марка Вовчка в Івано-Франківському заливася водою. Стòвицьє такє, — каже „Пєрєць“, (за червєнь), — щò хоч бєри вєєла та коритò і пливò до сухого місця.

СВОВОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "СВОВОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Трагікомедія роззброєння

В минулому тижні було двох роковин: дворіччя підписання договору про заборону всіх ядрових експериментів, за винятком підземних, і 20-річчя скінчення першої атомової бомби на Гірошіму. З цих нагод складено в різних столицях світу миролюбні заклики й заяви. Зокрема Папа Павло VI виголосив промову з нагадуванням атомової зброї, як смертельного загрози для миру та внаслідок, що приносить рідше ганьбу, ніж честь науки. Всі ці заяви насправді звернені на адресу 17-членної міжнародної конференції, яка оце відбула вже — буквально — 222 засідання від часу свого народження, не рахуючи сотень засідань подібних попередніх конференцій, що розбілились, не досягнувши найменшого позитивного вислідку.

Очевидно, всі 17 учасників Женевської конференції, в тому числі 4 західні держави, 5 комуністичних і 8 "неутралії", одностійні в тому, що задля тривкого миру "треба" роззброїтись, при чому всі вони признають, що одною з найбільших загроз для світу і його цивілізації становить поширення атомової зброї. Але й на цьому кінець чаклості. Репрезентовані на Женевській конференції західні держави — ЗДА, Британія, Канада й Італія, заповіли зголошення в найближчих днях конкретного проєкту договору, який має звернутись проти поширення атомової зброї на будь-яку державу, яка її до цього часу ще не має. Але совєтський представник зразу ж заявив, що СССР не підписує ніякого такого договору до того часу, поки Америка не зліквідує своїх закордонних військових баз та не відкаже з них всі свої війська, в першу чергу — з В'єтнаму. Ясно, що Америка цього не зробить і зробити не може, бо це було б її самогубством, і Совєти самі знаменито знають це, а коли зголошують таку вимогу, то тільки з пропагандивних цілей, рахуючи на наївніших у світі людей.

Зрештою, навіть коли б Совєти погодилися на підписання такого договору, то він не мав би ніякого практичного значення, як не має його підписаний два роки тому згаданий договір про обмеження атомових вибухів. Хоч той атомовий договір підписало понад 100 держав, проте не підписали його ні Франція, ні комуністичний Китай, які в міжчасі переверли вже вибухи своїх перших атомових бомб. Західна Німеччина, ба навіть ультра-неутральна й пацифістична Індія заявили, що хоч вони не прагнуть власної атомової зброї, проте не можуть зобов'язатись, що вирікаються її на віки, якщо — будучи загрожени атомовими сусідами — не дістануть гарантії, що інші атомові держави візьмуть їх в оборону проти потенційного агресора. І хоч сейсмографічні апарати удосконалені вже до того ступня, що вони вміли виявити кожний засекачений ядровий вибух, потрібний у ході старань за власну атомову зброю, проте не існує у практиці такої міжнародної сили, яка могла б контролювати й спаралізувати амбіції будь-якої високорозвинутої країни — мати власну атомову зброю.

Правда, атомова зброя є, як підкреслює Папа — пострахом для людства, маримом потенційного його винищення. Але відносна атомова зброя є пересторогою, забором проти нової великої війни. І не будь-яка зброя становить загрозу, а агресивний імперіалізм комунізму. Коли цей дійсний корінь міжнародного лиха буде знищений, тоді й настане інша атмосфера в міжнародному світі і можна буде поважно говорити про роззброєння.

Нищення лісів України

З України приходять тривожні вістки не тільки про важку долю людей, зокрема українських селян, що стали тепер робітниками-колективниками, але й також про важке становище української природи в умовах нищівної господарської комуністичної системи. Страшного безпирного знищення лісів зазнають сьогодні уже від довгих десятиріч українські ліси, що були колись славою і багатством України.

З дискусії, яка ведеться тепер на сторінках друкованої українською мовою совєтської преси в справі рятівної лісів, виходить виразно й відкрито, що ситуація в цій ділянці катастрофальна. Особливо характерні з цього погляду фактичні дані, приведені в статті Павла Скочка, члена республіканської Ради Товариства охорони природи Української ССР, надрукованої в "Літературній Україні" з 3 серпня ц.р. В Житомирщині, що є типовою лісовою областю України, з 1944 по 1964 рік зрубано 46,5% розрахункової лісової, тобто в 1965 році там почнуть зрубувати ліс, призначений для зрізування аж після 2000 років від нашої ери. І так званих стиглих, значить, дозрілих і готових до вирубу лісів на Житомирщині залишилося тільки 3,5 відсотка і тепер керівники лісових господарств примушені вирубувати досягаючи насаджень, що їх не вільно зрізувати в ніякій культурній країні світу. Таких досягаючих насаджень в 1963 році вирубуано 300 000 кубометрів, в 1964 році — 438 000. Якщо так піде далі, то з відомих на всю Україну житомирських лісів не залишиться нічого.

Таке ж трагічне становище й в Карпатах. В Солотвинському лісовому комбінаті зрубано 38 розрахункових лісів і то з т.зв. санітарних, тобто призначених для зберігання. В Солотвинському лісовому комбінаті таких санітарних лісів зрубано аж 42.

Приведені дані житомирських і карпатських лісів дані відносні, як і стверджує Павло Скочок, до всієї території Української ССР. Шістьдесят відсотків лісів України становлять нині молодики, і лише дев'ять відсотків стиглих і перестояних лісів. Це в той час, як навіть у Східній Німеччині, під комуністичним режимом, стиглі ліси становлять 20 відсотків, а в Фінляндії 16 відсотків. З тими нещасними 9 відсотками — пише П. Скочок, — стиглих лісів, що збереглися на Україні, успішно впровадяться перша-лішня бригада лісорубів! І це в таких лісах вирубується сьогодні півтора лісові і пропонується збільшити вирубуку вдвічі!

Грабіжницький господарств в лісах України і поголовному нищенню їх сприяє, як виявляється із дискусії на цю тему, сам такий уряд Української ССР. Міністром лісового господарства УССР був протягом понад 10 років, значить, в час як шало то нищення лісів, якийсь А. Солдатов, який тепер, перейшовши в науковці і ставши співробітником Українського інституту економіки, пропонує й далі збільшувати загальну, тобто вирубування лісів України, мовляв, це потрібне в інтересах... народного господарства.

Нищення лісів в Україні викликало тривожні аларми і протести низових українських лісівників, усіх, кому доля українського лісу лежить на серці. Але їх розпалений крик залишається голосом в пустині. По лісах України гуляють сокири й пили московських Солдатових.

ЧИ АМЕРИКА ЗМІНИЛАСЯ?

Цікаву дискусію на тему, чи й змінюється американська політика в останньому часі, започаткував Арчибалд МекЛіш, визначний американський поет. МекЛіш не лише під сучасну пору найвизначніший поет Америки, але й ветеран політики: він був заступником американського секретаря закордонних справ в 1944 році, а теж якийсь час предсидником ЮНЕСКО.

Поет МекЛіш поставив в твердженнях, що сьогоднішня політика З'єднаних Держав Америки не відзеркалює того давнього образу Америки — ідеалістичної молоді нації, що жила бажанням встановити у світі мир. Вже під час першої світової війни американські воєнки принесли до Європи цей ідеал миру, а американські політики виправдовували чотирнадцять точок, що мали стати основою для Ліги Націй а тим самим й основою для світового миру. Тепер і в другій світовій війні американці гинули на європейських фронтах за цей ідеал миру; знову ж американська політика виправдовувала повний плян для світової організації націй для збереження миру. Цей ідеалістичний образ Америки не знищили навіть Гірошіма, але й Корейська війна, хоч вже тоді комуністична пропаганда називала Америку "імперіалістичним агресором". Але кожний розуміє, що пропагандивні очорнення, значущі для комуністичного словника, в якому "винозовільні" означають окупацію, а "народна демократія" поліційний терор. Та все ж останні дві події: часта американської армії у пачифікації реbelieтів у В'єтнамі і висад американської армії в Сан Домінго означають — на думку МекЛіша — зміну. Про цю зміну говорять не лише інші держави й інші люди, але й самі американці.

Чи справді Америка змінилася, з ідеалістичної нації, яка, з думкою допомогти іншим народам визволюється — увійшла в першу світову війну, — перемінилася у реалістичну, "твердолобу", що не дбає про світову оцінку, але лише думас про себе?

Поет МекЛіш заявляє, що Америка постійно дивилася й респектувала, що про неї думав світ. Він згадує, як президент Лінколн по дорозі на свою інавгурацію до Вашингтону, завітав до Філадельфії і тут у малому, із червоної цегли будиночку, в якому була колись підписана Декларація Незалежності, пригадував, де є та сила, що тримає всі стейти разом, що лучить різні нації до єдиної нації, і тоді Лінколн сказав, що ця сила в самій Декларації Незалежності, яка написана не для одної держави, чи для одного народу, але для всього світу. (Ми знаємо, що цей дух Декларації Незалежності надхнув теж і нашого Кобзаря мрією про справедливий закон Вашингтона). В ідеї, що й досі вносили народи Америки у свої Декларації Незалежності — на думку МекЛіша — вся сила З'єднаних Держав Америки. Якщо не було б цієї

ідеї, якщо б ЗДА її зрадили, тоді теж і не було американської нації. Ця ідея, це скарб американців, це їх історична місія і лише з цією ідеєю Америка сильна і вічна.

На цю поетичну заяву МекЛіша відповів вже не поет, що часово був заступником міністра закордонних справ, але професійний дипломат — теперішній заступник секретаря закордонних справ, МекДжордж Банді. Секретар Банді розглядав проблему реалістично. Він вважав, що ЗДА від 1944 р. стали світовою потугою. Це становище вимагало від ЗДА великої відповідальності. Президент Рузвельт — на думку Банді — визначив напрямки американської політики саме під кінець другої світової війни і ці напрямки були обов'язковими не лише для президента Рузвельта, але й для майбутнього. Три елементи політичних напрямків Рузвельта актуальні і сьогодні. Війна примусила американського президента збудувати мілітарну силу — в Америці і першим елементом політики стала відповідальність за цю силу, головню за її застосування. Правда, ідеалістичні мрії про мир існували й існують, але в практичній політиці — ця сила вирішальна. Навіть у час, коли була загальна мовчання про роззброєння, в 1945 році, ідеалістичні мрії не могли перемогти, бо вже в 1949 році практична політика вимагала, щоб до голосу прийшла мілітарна сила. Другий елемент політики Рузвельта, це й далі актуальний, це активна поставка до проблеми миру. Не лише самі поетичні заяви, але реальна політика, яка виявилася на терені Об'єднаних Націй, де ЗДА своєю поставкою, спертю на мілітарну силу, можуть запобігти війні на велику скало. Третій елемент політики Рузвельта, це й далі актуальний, це активна поставка до проблеми миру. Не лише самі поетичні заяви, але реальна політика, яка виявилася на терені Об'єднаних Націй, де ЗДА своєю поставкою, спертю на мілітарну силу, можуть запобігти війні на велику скало. Третій елемент політики Рузвельта, це й далі актуальний, це активна поставка до проблеми миру. Не лише самі поетичні заяви, але реальна політика, яка виявилася на терені Об'єднаних Націй, де ЗДА своєю поставкою, спертю на мілітарну силу, можуть запобігти війні на велику скало.

Чи не час нам усім, а принаймні більшості, а не тільки малій і то дуже малій частині нашої громади, взяти до органічної праці на всіх проміжках нашого громадського життя так, як колись це робили ми й наші батьки на рідних землях, а навіть наші перші піонери в Канаді...

Не словами, а ділами рятуймо й будуймо наше життя проти живучих інтересів тих же народів. Загроза комунізму — це світова загроза. Її не можна розв'язати стереотипно: проти комунізму поставити найкращішого противника. Політика вимагає постійної гнучкості і її має американська політика. Змінні політичні ходи не вказують, що змінюється ідеї, що їх поставили великі американські мислителі. Можуть бути різні думки, можна різно інтерпретувати політичні потягнення, та це й кожний новий день — це новий досвід, а досвід вчить.

Два погляди на сьогоднішню американську політику вказують, що існують різні думки про політичні напрямки ЗДА, але вони теж підтверджують, що ЗДА свідомі своїй відповідальності й ролі у світі і намагаються це своє становище повністю виправдати перед народом і історією.

Андрій Качор

ЛИЦЕМ ДО ОРГАНІЧНОЇ ПРАЦІ ЗАМІСТЬ ПУСТОСЛОВНОЇ "КРИТИКИ" І... СУСПІЛЬНОГО НЕРОБІТКА

(2)

Не згадуємо вже про справу нашої молоді. Це проблема, яка просто не сходить із сторінок нашої преси. Її розглядають і обговорюють, наші педагоги, виховники, філософи, письменники, журналісти, суспільно-громадські діячі та різні об'єднання батьків при виховних організаціях — всі дають поради, як цю молодь виховувати... Але, виринав справа, як практично допомогти молоді знайти собі місце для свого самовияву, тобто дати їй привітне, тепле, просторе, із смаком прибрані приміщення на Рідну Школу, на східнини для виховних організацій, залю на руханку, спортивні й товариські ігри та забави, де культурно можна було б провести час, прочитати журнали, часописи або добру книжку. Тоді починається "дискусія": хто має це зробити, звідки взяти фонди і... чи взагалі таке приміщення потрібне, коли... масмо старі порожні зали. До речі, ці "старі зали" порожні тільки тому, що до них молодь не мала й ще сьогодні, часто, не має доступу, щоб, борони Боже, не брудила стіни, не ушкодила крісла або стола... Але думати про себе сама вона може згубити, йдучи до чужих організацій, які радо приймають її як щось цілком самозрозуміле без... "дискусій".

І мимоволі виринав питання: а де ж наша державно-творча думка — ми ж державна нація — і що становить з нашими ідеями, про які ми говоримо і мріємо, але не пробуємо їх реалізувати, а якщо й пробуємо, то якось дуже неміло, незорганізовано, кволо.

Чи не час нам усім, а принаймні більшості, а не тільки малій і то дуже малій частині нашої громади, взяти до органічної праці на всіх проміжках нашого громадського життя так, як колись це робили ми й наші батьки на рідних землях, а навіть наші перші піонери в Канаді...

Не словами, а ділами рятуймо й будуймо наше життя

проти живучих інтересів тих же народів. Загроза комунізму — це світова загроза. Її не можна розв'язати стереотипно: проти комунізму поставити найкращішого противника. Політика вимагає постійної гнучкості і її має американська політика. Змінні політичні ходи не вказують, що змінюється ідеї, що їх поставили великі американські мислителі. Можуть бути різні думки, можна різно інтерпретувати політичні потягнення, та це й кожний новий день — це новий досвід, а досвід вчить.

Два погляди на сьогоднішню американську політику вказують, що існують різні думки про політичні напрямки ЗДА, але вони теж підтверджують, що ЗДА свідомі своїй відповідальності й ролі у світі і намагаються це своє становище повністю виправдати перед народом і історією.

Два погляди на сьогоднішню американську політику вказують, що існують різні думки про політичні напрямки ЗДА, але вони теж підтверджують, що ЗДА свідомі своїй відповідальності й ролі у світі і намагаються це своє становище повністю виправдати перед народом і історією.

Два погляди на сьогоднішню американську політику вказують, що існують різні думки про політичні напрямки ЗДА, але вони теж підтверджують, що ЗДА свідомі своїй відповідальності й ролі у світі і намагаються це своє становище повністю виправдати перед народом і історією.

Два погляди на сьогоднішню американську політику вказують, що існують різні думки про політичні напрямки ЗДА, але вони теж підтверджують, що ЗДА свідомі своїй відповідальності й ролі у світі і намагаються це своє становище повністю виправдати перед народом і історією.

Мих. Островерха

МОЗАЙКИ НА КРИЛАХ ГОЛУБІВ

Гаряче це літо. Спека огорнула всю Венецію. Люди мов риби з налив відкритими устами, біжать від поїздів і швидко займають місця на гондолах, на мотоскафах, на пароплавниках, або на воді, або дихаючи, до сам хлюп піт води на Каналь Гранд стримують потюки поту, що заливає очі, шию, спину. Ніхто не захоплюється палатами дощів, патріцій, венецій колишньої славної Венеції — виборної монархії. Кожен щасливий, що під крилою — на пароплавнику чи й на гондолі — спеки не чує: дихає, щасливий, дує, чий під ніс!

На майда св. Марка — як завжди: великий і гучний празник! І то при постійній апотеозі фасади базилики, гомону оркестру кавалерії, гудіння сирен і — голуби й голуби! Так, що на тих рабів на вежі, що вибивають години, ніхто й уваги не звертає: час не існує...

І даремно дивується старий італієць, що американець, відбувши далеку дорогу із ЗДА, прибувши у Венецію вельветів духа Дзеві, Белліні, Тіціана, Веронезе, — питається: "А де тут є гідний дансінг?"

Правда, часи змінилися, і то сильно змінилися! Не тому: що моторівки опановують Каналь Гранде; що може вже на видю молодих, гарних у своїх хустинах венеціанок; що ті прості, ширі, з таким же щирим вином, гутірні трахтіри переїздили на ресторани і змаришувалися; що венеціанці вже не "п'ють кока-колю", мішають з вином — що ж це за огидна мішанина! —, а тому, що зовсім минула доба романтики, Колись, — це ще 40 років тому, то пригадує собі, як нині! — а це в місячний вечір, ніч, коли свіжало місяця лясєсровими вихилами грало на плесі лагуни, — тоді гондола за гондолаю тасмо, тихо — як те свіжало місяця — пліла й неслась в собі мрії, зізнання, надії під благий плоскіт весел і, денеде, співу гондольєра.

А тепер — сядьте собі вечором на лавчині на мольо. Гондоль — уже менше, як колись. А ті, що с — до них, тихо, мов минуле, всіляно старші і старі пані й панове: плывуть либонь слідами проминулих літ... Нідії, співів, ні зізнах, ні надії, о вже найсумніше: не мрії! Хіба оте щире й незмінне: "Так-так, старий! Так-так, стара!"

Всі Калле — вулички — повні людей усього світу, що, декуди, плывуть "гусакком": бо ці Калле є і такі вузькі, що вистачає на одну та й то закохану пару іти поруч себе. Всюди, по всіх крамничках, іде живий торг — купують пам'ятки, жіноцтво чітко оглядає й матерію на сукні вибирає.

По базиліці св. Марка — куди ви заглянете хоча б і в соте були у Венеції! — це йду до св. Захарії: ніколи не забуду відвідини тут ото достойну — рисунком, виразом, тоном — Мадонну Івана Белліні. У церкві де фрари: "Успення Божої Матері" Тіціана. У Санта Марія Фор-

моза, тут же при головних дверях, праворуч, Мадонна, ікона, а під нею, по латині, читається: "Бартольмеус Віваріус, 1477" — намалював. А в правому рамені, цілі ж церкви, в престолі, велична св. Барбара, мистця Пальмі — старого. І так у кожній церкві зустрінете таку духову розкіш.

Але, на дворі, — бо в церквах мильний холод! — спека так томить, що в ній стас нестерпний і той міжнародний гамір. То я думаю: ану, на чисті води! Сідаю на новий, чистенький пароплавник — усіх нас до 40 осіб! — і, гайда на острови, та не на всі, бо й за один день не переїде. Перша зупинка — на Торчелло. Тут, серед зелені виноградників, бресків і евкаліптів стоїть самотня — чи не з VII стол. — церква, а біля неї монастир св. Франска: аж бо і сюди прийшов був у 1220 р. і при цій церкві, оснував цю обитель. Що тут найцікавіше — мозаїки: в головній абсиді походить вони з VII стол., а на задній стіні з XII і XIV стол. Коротко сказати: мистець, даючи ці твори, передає цього духа досконалої самоти й тиші острова сувереністичної, яких і сонячних тонів, сухих, глибких, аскетичних, але — ще раз підкреслюю, яких аж оце сонце над синією водою. Може оглядати багато мозаїк, але цих — не забути вам!

Звіделя подались ми на острів Бурано. Захопив нас багатий дощ. А що я не вперше на цій острові, та й залишився на пароплаві, під кріваєю, як великі краплини забігли — мов Тичини воробі! — по плесі лагуни. Поволі, попри великий острів Пунта Саббіоне, — що та кож увесь порісас у зелені виноградників і бресків, а декуди золотисті нивки пшениці, — і в якому, острові, повно мешканців і туристів, — ми, по шістьох годинах чудової плави, прибули до зупинки Сан Дзакарія: по дощі Венеція оживає своїм, здоровим повітрям.

На кожне літо мистецькі кола Італії придумують якусь мистецьку виставку творів мистців венеційського минулого. І так, крім "Біснале" у Венеції, "Квадрісманале" у Римі, крім яких виставок сучасного модерністичного мистецтва, — які успіхом не втішаються, і їх усе менше, — були виставки творів таких вельветів, як Джорджіоне, Тіціан, В. Карпаччіо та ін. На це ж літо улаштували — і то з величким розмахом — виставку творів Франческо Гуарді. А влаштували цю виставку в чудовій, просторій палаті — як не помиляюсь, із 1500 років! — Грассі, над Каналь Гранде: пишна палата, з прегарним атріо; усі кімнати в міру ясні, а відблиски води, з надвору, вміло скеровані, згліблюють зороне враження в огляданні виставлених праць.

Було їх двох братів, цих Гуарді: Джаннотіо, 1698-1760, і Франческо, 1712-1793. Іх батько, Доменіко Гуарді, шляхтич, походив із м. Тревізії. Закінчення на 4-й стор.

ПОСНП СІРП

ЧАРІВНИЦЯ

Н О В Е Л И

(8)

— Правда, правда, пани-до школи малює! Це ж талант!

— Сказав, що дістану, так дістану.

— Ой, який же ви хороший! — Лана в приступі радості кинулась на шию Василькові й міцно поцілувала. Опам'яталась, засоромилась, почервоніла й почала плакати.

— Ну, чого ж ти? — заспокоював її панич, очаровани цією скромною, щирою дівчиною.

Настя мовчки дивилася і усміхалась.

— Скажи мені, Лано, хто тебе навчив так гарно малювати?

— Трохи я й показує, що знала, або що зауважила на образах в мастку, — відповіла за Лану Настя.

— Та ж її треба віддати

вала себе в воді, як русалка. Настя купалася ближче берега; вона була задумана, щось болочне нуртувало в її душі...

Після вечері, коли Лана пішла спати, Настя впала на коліна перед образом Пречистої і довго молилась. Сльози текли з очей, вона чогось просила, про щось благала...

За кілька днів прийхав панич Василько і привіз із собою мольберти, палітри, пензлі, фарби і кілька рам, із затигнутим у них полотном.

Лана, побачивши це все багатство, не могла себе відрадісти опанувати. Вона бігала навкруги Василька, як який розпалював та розкладав привезені речі, готова кинути в паничеві обійми геть чисто його зацілувати.

— Дивись, Лано, — почав Василько, задозволеній сам з себе, що вчинив таку велику приємність дівчині, — оце мольберт, на якому вміщується рама, а оце палітра, на якій малює заздалегідь накладе фарби; на

цій дощині можна комбінувати й добирати кольори...

— Ой, як же то все гарно придумано! — не втерпіла Лана.

— А звідки, Васильку, ти то все знаєш? — запитала Настя.

— Та ж, дорога няню, я сам трохи малюю, а тепер, якщо дозволить, спробую свого талану разом з Ланою.

— Про мене, пробуйте, — ніби байдуже згодилась Настя.

— А що ти, Лано, скажеш на мою пропозицію?

Лана від радості заплескала в долоні.

— Будемо пробувати схопити барву заходу сонця, Добре?

— Ні, Лано, насамперед ти мусиш ознайомитися з азами фарб, палітри, як вставляти раму до малювання, а вже після того можна буде спробувати змалювати якусь групу дерев, млин...

— Добре. Все буду робити, як скажете, — погодилась Лана. Їй ледько вніло від щастя, а в очах відбивався дивляючись у ніжне личко чуд гарна.

Василько ніби знімів,

дівчини.

На якийсь час Настя втрапила помінивши в роботу, бо Лана цілими годинами просиджувала над своїми фарбами, доброяючи кольори.

Після того наклала на полотно дві старі верби, що росли біля млина, опустивши віти в воду. Василько при чергових відвідинах дуже хвалив роботу Лани і зробив декілька фотографій з "чарівної місцевості", як казав у захопленні, розглядаючи, щоб ще сфотографувати.

— Ходім, покажу вам це одне гарне місце, — Лана вхопила Василька за руку, як старого знайомого, і повела до млина.

— Ось дивиться... Це стара млинове колесо, а там часто сиджу й думаю, звідти гарний вид на протилежний берег і лотоки. Можемо сісти в човен і зробити знімки з колеса.

— Це добра думка, — погодився Василько, — давай зробимо знімки з колеса...

Лана хутенько відв'язала човен.

— Сідайте! Я буду веслувати. Підплили під саме колесо, прив'язали човна і видряпалися на його широкі вісь.

— На сьогодні годі, — сказав Василько, ховаючи апарат у футерал. — Посидьмо трохи тут... Чудово! Так кажеш, Лано, що сидиш в колесі і мрієш? А про що ж ти мрієш, коли можна знати?

— Про все і про нічого... Часом сиджу і нічого не думаю, лише велухуюсь в плоскіт води на лотоках. Це дуже приємно, коли так тихо кругом, а вода хлопоче... Так, ніби на невидимих струнах грас... Мама оповідала, що наші козаки були великі майстри грати на бандурі і що плескіт води пригаду

Вакаційна програма Українського Інституту Америки

Цього року багато українців прибувають до Нового Йорку, щоб відвідати Світову Виставку на Флашінгу. До цієї великої вакаційної програми пристосовується і наш Український Інститут Америки, в якому щиро вітас директор відвідувачів з далекої Манітоби (Канада) чи з Каліфорнії або Ілліной.

Українські відвідувачі свої відвідини планують заздалегідь, телефонічно повідомляють про те Інститут, щоб за певний час навіть в суботу або в неділю, коли Інститут зачинений. Для місцевих відвідувачів вигідніше, бо вони щодня можуть оглянути в поплудневих годинах, аж до сьомої-восьмої години вечора виставки в Інституті, а після того перейти до Чекспірівського театру, що грав недалеко.

Крім українців багато теж американців відвідують Інститут. Американці зацікавлені не тільки виставками, але теж в історію будинку, творцем якого був саванний американський архітект Сенфорд Байт. Часто теж буває, що відвідувачі признаються перед мамою України, що їх дідо чи бабуся, тато або й мама походять з України та хочуть бачити, де є місце їх походження: Київ, Одеса, Львів, Харків, Дніпропетровськ чи інші місцевості.

Оце задля таких відвідувачів Український Інститут має багато творів українського мистецтва. Як відомо, Інститут вже від року утримує постійну виставку творів українських мистців, що її цього року в червні доповнено новими вибраними працями українського мистецтва.

На постійній виставці є праці від самих авторів або з приватних колекцій. Ось прізвища мистців: П. Андрусів, Р. Лучаківська, Армстронг, Ол. Архипенко (з приватних збірок), Б. Божемський, С. Борачок, І. Букоємська, Я. Вижницький, Д. Даревич, В. Дорошенко.

КНИЖКИ

ДЕ КУПИТИ?

Вас. Чупленко: Іскра Гав (сатирич. повість) \$1.25; Бор. Гринченко: Твори (два томи) \$3.85; В. Короленько: Вибране (368 стр.) \$2.15; Ол. Гончар: Людська і зброя (роман) \$1.85; Еміль Золя: Мрія (повість) \$1.00; М. Твен, Ч. Уорнер: Пошукання вік (повість) \$2.20. Адреса: I. Mulyu, Woloszar P. O. Box 472 Vineland, N.J., U.S.A.

ВАШИНГТОН, Д.К. ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ У ШКОЛІ

Школа Українознавства при "Об'єднанні Українців Вашингтону" закінчила свій шкільний рік 6-го червня у великій залі "Ол Соул Чирч", при численній участі батьків і громадянства. Відкрив сесію голова "Об'єднання", п. Богдан Ясінький, після чого пед. управитель здав звіт із діяльності школи за 1964-65 шкільний рік. Навчання для 37 дітей 1-4 класів почалося 19-го вересня 1964-го року, і відбувалося у суботи між годинами 9:15. Впродовж 30 навчальних днів відбуло 468 лекцій української мови, релігії, співу й історії. Ізза нестачі власного будинку навчання відбувалося в приміщенні Православної Громади при Бледені 16 вулицях.

Виступи учнів започаткував збірний спів школярів, які під проводом п-ї Марії Скокко відповіли молитву "Боже Великий". Після того виступили всі учні по черзі, які своїм читанням, розповіданням, декламуванням і співом показували громадянству, чого вони вчилися в школі. Учителі, п-ї Анастасія Пристай, п-ї Галина Варварів, і п-ї Марія Кобі заповняли виступи своїх учнів. Зворушливим моментом було вручення свідомств сесійором українців у Вашингтоні, п. П. Задорецьким. Учні з учительським збором (треба його доповнити д-ром Василем Наконечним, учителем історії), усталилися на сцені, а на крилах засіли:

го мистця - маляра, який на американських виставках отримав за свої праці премії ("Риб на базарі" та "Автопортрет", обі картини: олія). Мистецтво спадщини Антона Романчука - його вдова передала Українському Інституту для збереження.

В середній залі на четвертому поверсі розміщено картини фонду Гринченка. Виставлено 22 картини. Сюди часто загляють студенти Мистецького Департаменту Університету міста Нью-Йорку, що знаходиться на південному розі того ж блоку на П'ятій Еваню, що й Український Інститут. Управління Фонду Гринченка має широкі програми для виконання цієї галерії, улаштування виставки праць Гринченка в різних місцевостях.

Інші дві залі на четвертому поверсі Головна Управа Інституту призначила для влаштування Музейної Виставки Українського Народного Мистецтва, для якої цілі Союз Українок Америки вже передав до Інституту 220 експонатів. Про це буде окрема інформація. Декоративна виставка українського фольклору, що розміщена в партері, залишається і надалі. Вона своєю різноманітністю притягає багатьох американських відвідувачів, які подивляються експонати речей, писанок, писанок, праць з дерева тощо, виявляючи не тільки подив, але теж значне зацікавлення українськими традиціями, народною ношею, гарними вишивками і різьбами.

Поодинокі збірки поповнюються новими експонатами, що їх щедро надсилають до Інституту українські патріоти, щоб мистецькі цінності зберегти і розбудувати в Українському Інституті своєрідну й гідну репрезентацію українського мистецтва та української культури.

Ю. Мирчук

НЬО ГЕЙВЕН, КОНН. В ПОКЛОНІ КАРДИНАЛОВІ КИР ЙОСИФОВІ

12-го травня громада Нью-Гейвену мала нагоду віддати поклони нашому Верховному Архископів, Кардиналу, Кир Йосифові Сліпому. Того вечора Комітет для створення українського католицького патріархату під протекторатом та ініціативою тугешного Відділу УККА влаштував концерт із дбайливо підготованою програмою, яку здебільша виконували молоді мистці нашої спільноти. Цей концерт був на високому рівні та одним з найкращих в цьому сезоні.

Відкрив концерт голова УККА, д-р Михайло Снігурович. Святковий доповідь вголосив проф. д-р Григорій Луцький. В першій частині була музична програма, яка включала П. С. Баха 2-гу частину концерту на дві скрипки у виконанні Марусі Гробельської та Дмитра Косяка - випускника Єйльської музичної школи, а також А. Вахнянина арію Одарки із опери "Купало", Степового "Три шляхи" та Дремлюгі "Ой горе, горе серцю" у виконанні сопрана Тамари Лихоліз з Нью-Йорку та вікінді Мендельсона 2-гу частину скрипкового концерту е-моль

у виконанні М. Гробельської. В другій частині, після скрипкового соля талановитина Петрончак (студентка того Б. Бойка, студентка Зірка Снігуровича продекларувала із чуттям Шевченковий 43-й Псалом Давида. Га-музичної школи університету в Гартфорд) відіграла Шумана 1-шу частину фортепіанного концерту е-моль в супроводі Ю. Цибрівського. Скрипаль Дмитро Козак відіграв Сарасате Малюгу, а п-ї Тамара Лихоліз завершила музичну програму Лисенковими "Айстрами", Китастого "Бандурою" та Брусилівського "Двома ластівками", збираючи, як і перед тим, яскраві оплески за прекрасну, ніжну та повну чуття інтерпретацію усіх вокальних продукцій. Акомпаніював усім солістам Ю. Цибрівський. Збірною деклямацією О. Куряласа - "Воскресни, Україно" - учнів обох шкіл українознавства у підготовці п-ї Т. Тимченко та національним гімном закінчив цей концерт. Подяка за спонсоре оформлення належить п. Володимирові Фіцаловичеві.

Святковий Комітет очолював п. Михайло Бойко та члени Управи УККА. Вони вложили багато праці у підготовку цього концерту.

"Буду таким Кардиналом, яким ви будете народом", - сказав Верховний Архископ Йосиф Сліпий після найменування його Святішим Отцем на Кардинала. І українці у вільному світі повинні пам'ятати ці слова свого Кардинала Кир Йосифа Цибрівського.

ПАСИНКИ

Маківський холодилик уже у вересні повинен прийняти першу партію м'яса, - пише 8 липня кореспондент "Радянської України". Проте головне приміщення позіхав відкритими стінами, майбутня водонапірна вежа ледь піднялася від землі. Побутові будови - це пасинки, - каже сам кореспондент.

ЩО ЧЕКАЄ НА МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ

Доцент і проєктор Київського політехнічного Інституту І. Труш розповідає 8 липня в "Радянській Україні" про розподіл молодих фахівців. Цей розподіл, - каже він, - проводиться за рік до закінчення Інституту. Життя, як відомо, не стоїть на місці. За рік відбувається немало змін. Деякі випускники встигають завестися родинами, а де саме часто і є перешкодою при прийманні на роботу за місцем призначення, бо підприємства не завжди можуть забезпечити родин мешканцями.

КОРОП, ШУКА І ЛЯЩІЗ ДНІПРА

На "Кременчуцькому морі" ловлять рибу. Щодо рибики наловлено близько 60 центнерів коропа, щуки, ляща, - пише "Радянська Україна" з 7 липня.

Літературний Вечір О. Гердан-Заклинської в Балтиморі

Ми знаємо Оленку Гердан-Заклинську як мистця танку, найбільш популярну українську сценічну танцюристку в Західній Україні, яка і до сьогодні продовжує нею бути серед української спільноти в Америці й Канаді.

Мистецтво танку змалку тягнуло О. Гердан до виступів на сцені, а тим самим до професійних студій і праці в тому напрямку. Батько пані Оленки не схвалював сценічної кар'єри своєї дочки і постійно заохочував її до писання.

На літературному Вечері, який влаштував Шановний Авторитет балтиморський шкільний Союз Українок Америки 16 травня 1965 р. ми познайомилися з ліричною поетесою.

Цей небуденний для нашого членства СУА Вечір, відкрила м-р Лідія Леміш, представляючи присутнім п-ї Оленку Гердан-Заклинську, начеркуючи її життєвий, мистецький і літературний шлях та відчитавши її вірш "Мій матері".

О. Гердан-Заклинська, уродженка гуцульщини (с. Жаб'є) це в дитинстві пізнала, відчула і долюбила красу гір і при, Богом даною непересічною талантові, зуміла не також передати в танку, поезії і малюванні.

Здавалось б - танок і поезія - дві різні галузі мистецтва. У неї вони сплелися органічно, нероздільно. Здається, що О. Гердан змалку була талановитою танцюристкою, а в дитинстві пізнала, відчула і долюбила красу гір і при, Богом даною непересічною талантові, зуміла не також передати в танку, поезії і малюванні.

Здавалось б - танок і поезія - дві різні галузі мистецтва. У неї вони сплелися органічно, нероздільно. Здається, що О. Гердан змалку була талановитою танцюристкою, а в дитинстві пізнала, відчула і долюбила красу гір і при, Богом даною непересічною талантові, зуміла не також передати в танку, поезії і малюванні.

ДІТРОЙТ, МИШ. УСПІШНИЙ ДЕНЬ МАРУСИ БЕК

25-го липня, з ініціативи заходом українського жіноцтва з 28, 58, 81 Відділів Союзу Українок Америки та 14 відділів Золотого Хреста відбувся успішний День Марусі Бек в Рузь Парку, в Дітройті. Цією маніфестацією українське жіноцтво бажало виявити свою пошану до цієї визначної українки, а рівночасно зложити їй завдячування за її співпрацю в її виборчій кампанії.

До численної публіки промовляли: адр. Квітковський, адр. Чарновський, банкір та адр. Іван Корній, проф. Вікар, дир. Білоус та д-р Клишшин. До них прислали пані Квітковська та представниця малярів, пані Або-н'є. Всі промови підкресливали незвичайні заслуги Ма-

русі Бек для України і для ЗДА. Вони вказували на велику популярність, якою тішиться Маруся Бек в українському і американському світі.

Програму частину закінчила короткою промовою Маруся Бек. Як завжди, своєю красоріччям, своїми бистрими думками, вона захопила слухачів та викликала громову бурю оплесків, коли вивела свою батьківщину на високий п'єдестал, прославляючи її героїну історію та її культурні скарби.

Керівниками цієї маніфестації були пані Ясіньська, голова комітету; пані Хом'як, пані Левчук та пані Стружковська - членки комітету.

М. Я.

В СУРАБАІ В ПІДОНЕЗІЮ ГЮБА ВНЕБЛА - ВСІ ВІКНА й знищили державний емблем в тамошньому американському консуляті. Поліція не перешкоджувала демонстрантам, тільки не допустила їх вдертися до будинку. Уряд ЗДА подав протест.

НОВИЙ УРЯД В АЛЬЖИРІ ПРОГОЛОСІВ, що він в майбутньому толеруватиме діяльність тих політичних емігрантів, які діють по лінії "визвольних рухів", визнаних Організацією Африканської Єдності. Попередній альжирський диктатор Ахмед Бен Белла давав опіку к. 20 центральним "визвольних рухів". Першою жертвою нової політики впад туніський політичний емігрант, противник туніського президента Габіба Бурґібі.

Жертва на Видавничий Фонд УСС

В часі святкування Іменини УСС.

Проф. д-ра Іллі Витановича

зібрано в оселі Никіфорівки, "Макович", в Лексингтоні, на Видавничий Ювілейний Фонд УСС суму 50.00 доларів.

Жертвувачем цюра подає.

ГОЛОВНА РАДА БРАТСТВА УСС

Курс українського назвознавства відбувся в УВУ

Мюнхен. — (А. В. Б.) В рамках Літніх Курсів УВУ, що відбуваються в Мюнхені, в часі від 5 липня до 20 серпня 1965, вперше в історії української науки перенесено курс українського назвознавства під проводом проф. д-ра Я. Рудницького з Манітоского Університету у Вінніпегу, Канада.

Курс складався з викладів на тему теорії і практики назвознавчих дослідів, методологічних питань та огляду проведених дослідів в ділянці ономастики в Україні та на еміграції.

Окрему увагу присвячено проблемі функцій назв у літературному творі. Паралельно до викладів відбувалися семінари, на якому прочитано та продискутовано такі доповіді: "Функції назв у поетичних творах Т. Шевченка (І. Герус-Тарновецька), "Канадські назви в творах українських письменників в Канаді" (Б. Білаш); "Мотиви хресного найменування" (П. Кузь); "До Самчуковського назвознавства" (А. Власенко-Бойчук). "Зміни українських прізвищ в Америці" (В. Стан), "Здрібнілі імена" (М. Крива).

На окрему увагу заслуговувала виставка старовинних карт України (включно з картами Бошлана), що її організував з нагоди курсів інж. Дмитро Андриєвський, який дав також на одній із семінарів цікаву доповідь про розвиток картографії України. Число учасників було 20 осіб.

З глибоким смутком повідомляємо Друзі, Знайомих та все Українське Громадянство, що дня 8-го серпня 1965 р. у Брукліні в шпиталі Kings County, після довгої і тяжкої недуги помер на 75-му році життя

СВ. П.

Д-р БОРИС СТАВІНСЬКИЙ

сотник Армії Української Народної Республіки. ПАНАХИДІ відбулися у понеділок, 9-го і вівторок, 10-го серпня ц. р. в год. 7:30 вечора в похоронному домі П. Ярем, а в середу, 11-го серпня 1965 р. в год. 9:00 ранку Тіліні Останки Покійного будуть перевезені на Українській Православній Цвинтарі у Банді Брук, Нью Джерсі.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ! НАБЛИЖІ ПРІЯТЕЛІ

Всім кол. Українським Воїнам та Громадянству подякуємо сумну виступу, що дня 8-го серпня 1965 р. у лікарні у Брукліні, Н. Я. вивів назавжди з комбатантських рад на 75-му році трудовитого життя, наш Незабутний Побратим по Зброї

СВ. П.

Д-р БОРИС СТАВІНСЬКИЙ

сотник Діскої Армії УНР, учасник Визвольної Бороти України, підзначений Хрестом Симона Петлюри і Восеним Хрестом, член-основоволоположник Об'єднання 6. Воїнів Українців в Америці та діяльний член нашого Відділу ОБУВА, тихий і ретельний громадський діяч. Членів ОБУВА, так само піддали померлому Побратимові останню послугу якнайшвидішню участю в Панахидіх і похоронах.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ! УПРАВА ОБУВА — Відділ Нью Йорк

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

З приводу тяжкої втрати смерті, 4 серпня 1965 р.,

Д-ра Євгена Кондратовича ПРИХОДЬКА

Голови Представництва ВО УНРАДІ у США, українського громадського діяча, висловлюємо глибоке співчуття Друзи́ні, Родині і Друзям Покійного. ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОМУ! УПРАВА УВАН у США

Замість квітів на свічку могутню сл. пам'яті Особистого Секретаря п. Президента Української Народної Республіки і Секретаря Головної Управи Об'єднання Прихильників УНРРеспубліки

Д-ра РОМАНА АВДІКОВСЬКОГО

та Голови Представництва ВО УНРАДІ в ЗДА

Д-ра Інг. ЄВГЕНА ПРИХОДЬКА

Товариство Прихильників Української Народної Республіки м. Ньюарку, Н. Дж. складає 25 дол. на потреби Державного Центру УНР. Управу Т-на Прихильників УНР м. Ньюарку, Н. Дж.

З глибоким смутком повідомляємо Рідних, Друзів, Знайомих і весь Український Народ, який Він так дуже любив, що у п'ятницю 6-го серпня 1965 р. в год. 12-й ночі відійшов несподівано у Вічність наш Дорогий і Незабутний МУЖ, БАТЬКО, ДІД і ТЕСТЬ

ІНЖ. ІВАН АНДРІЯНОВИЧ ДЯЧЕНКО

народжений 24-го листопада 1905 року в Полтаві на Україні.

ЗАУПОКІННА БОГОСЛУЖБА була відправлена в понеділок, 9-го серпня 1965 р. в год. 7-й вечора в похоронному домі П. Ярем в Нью-Йорку. ЗАУПОКІННУ ЛІТУРГІЮ відправлено у вівторок, 10-го серпня ц. р. в год. 10-й ранку в Православній Церкві св. Тройці при Брум-стріт в Нью-Йорку і похорон відбувся цього ж дня на Українському Православному Цвинтарі в Банді Брук, Н. Дж.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Друзи́ня — ТЕТЬКА Доньки — ЛІРИСНА ОЛЕКСАНДРА Зати — ЧАРЛІЗ БЕРНГАРДТ і ТОМАС КОХМАН Внуки — ХРИСТОФОР, ЛІРИСНА, ВАЛЕРІЯ, АНДРІЯНИНА та СВИТІАНА

Увага! Увага!
КЛІВЛЕНД, ПАРМА, ЛОРЕНН, АКРОН, КЕНТОН, ЯНГСТАВН і ОКОЛИЦІ

Комітет Осередків СУМА Стейту Огайо
МАЄ ПЛАНУ ЗАПРОСИТИ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО — на —

ПОСВЯЧЕННЯ
ОСЕЛІ СУМА в ГАНТІНГТОН, ОГАЙО
іке відбудеться

у неділю, дня 15-го серпня 1965 р.

ЗА ТАКИМ ПОРЯДКОМ:
Година 11-та ранку. ПОЛЬОВА СЛУЖБА БОЖА
Година 2-та поплудні. ДОВЕРШЕННЯ АКТУ ПОСВЯЧЕННЯ ОСЕЛІ
Година 2:30 поплудні. ОФІЦІЙНА ЧАСТИНА І ДЕФІЛЯДА СУМЬСЬКОГО МОЛОДІ
Година 4-та поплудні. МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА
На Оселі прагматичне купля у заряді Батьківського Комітету та Кружка Матерей.
Додаток до Оселі СУМА: дорогою ч. 42 до 18, від 18 до 58, скрутити на ліво до Burgeley Rd, нею прямо до Оселі.

Увага! Книжка про Ольгу Кобилянську!

У В-й "СВОБОДА" вийшла нова книжка д-ра Л. ЛУЦЕВА

ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА

В цій книжці автор подає правдивий образ життя Великої Письменниці і змальовує героїні її творів, які, як Наталя Верковичівна, врятували, що "насліді полюбив, помімо всіх лихих і ворожих обставин, що переслідували її та її народ".

На основі фактів автор відкидає твердження советських літературознавців, які роблять із Кобилянської, авторки "Царівни" та "Апостола черні", — прихильницею московсько-комуністичної диктатури в Україні.

В книжці 10 Ілюстрацій. • Кольорова обкладинка Т. ПУМИЛОВИЧА

Ціна — \$1.00

Вамовлення і належність чеками або поштовими переказами слати:

СВОБОДА — 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Пластунський день і 20-річчя „Хмельниченків” на Бобрівці

Оселя Бобрівка в степі Коннектикут відомо з того, що там щороку таборують пластуни.

В цьому році в окремих таборах перебували там пластові нозачки (37 і 10) під проводом п. сен. Н. Самуїлиши, пластуни юначки (53 і 8) під проводом ст. п. Н. С. Павлюк і пластуни юначки (63 і 9) під проводом ст. п. Б. Павлюка.

Справи оселі були у відданні її управителя п. В. Теслюка. Медично-аптечний збір для пластових таборів безкоштовно дав д-р М. Я. Вушар. Медсестрою була л. Варварів. На суботу й неділю приїжджали на оселю п. сен. С. Чайківський і п. сен. М. Солук — представники Окружної таборової комісії. В неділю таборюнки мали Службу Божу обидвох віровишань.

Цього літа в рамках Пластунського дня організовано після дводенного таборування, „Хмельниченків” святковою зустріччю відзначили 20-річчя існування свого куреня. А до запрошення і програмки святкування 20-річчя куреня були надруковані й розіслані вже кілька тижнів наперед, то на Бобрівку приїжджало багато пластуни і гостей.

Святкове відзначення 20-річчя „Хмельниченків” відкрив командант 27-го куреня УСП-в „Хмельниченків” ст. п. О. Павлюк у суботу, 17-го липня. На місце збірки, на якому стояли 4 члени 23-го куреня УСП-в „Хмельниченків”, запрошено привітати їх пан-отці — о. О. Волянська з Колчестера та о. М. Баладиюка з Гартфорд-у.

Збіркою Хмельниченків і всіх таборів проводив ст. п. З. Ушак. Наказ відчитав куриний писар ст. п. Р. Гарасимів. А кінцевою точкою відкриття був виступ новачок, які від свого табору по-бажали Хмельниченкам козацького захвату і державинського духа і в дарунок передали виконаний на березовій корі герб гетьмана Б. Хмельницького. Дарунок табору новачок уміщено потім як прикрасу на щоглі табору „Хмельниченків”.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Увечір були дві ватри. Перша на воді на озери з виступом пластуни у козацькому військовому зирді — ватра „Хмельниченків”, на якій промовляв представник „Хмельниченків” (2 курені) п. сен. Я. Шегрин. Друга на полі — ватра таборів, на якій промовляв голова Окружної таборової комісії п. сен. С. Чайківський. Слово із побажаннями для старших і молодших „Хмельниченків” виступив представник „Сиромачів”, які в той час на Бобрівці мали задання своєї Куринної ради. У різноманітній програмі ватри таборів виступали також два старші „хмелі” — п. сен. Я. Шегрин і п. сен. В. Бакалець у запорізькому танці „Двобій на шаблі”.

Ватра тоді пригасала і було видно як від шабел летіли іскри. З тим самим танцем на другий день виступали молоді „хмелі” на поїсних таборів.

В неділю 18-го липня вранці о. Ф. Коваленко з Гартфорду відправив Службу Божу УАПЦ, а перед полудном о. М. Баладиюк відправив Службу Божу УКЦ і посвятив новий пластовий стиг 27-го куреня УСП-в „Хмельниченків”.

Після обіду була дефілада всіх таборів, а після дефілади кінцева обрядовість у зв'язку з посвяченням нового куринного стягу — вбивання цвяшків у щит.

По полудні на головній площі були пописи поодиноких таборів. Новачки в народних строях під проводом сестричок, які були так само з народних строях, виступили з хоромовими і вправами з піснями, дали показ української народної нощі. Юначки в руханкових строях виступили з руханковими вправами (вже й інше), а юначки взяли участь у піонерському змагу, а потім із пластовими палицями дали показ складного впорядку. Виступи були переплітвані українськими народними танцями у виконанні юнаків і юначок. Програмною виступів кермував п. сен. В. Бакалець, член 23-го куреня УСП-в „Хмельниченків”.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

Після відкриття відбувалися спортивні змагання.

СИРАКЮЗИ, Н. И. ЗАКІНЧЕННЯ НАВЧАННЯ В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

19-го червня відбулося закінчення шкільного року в Школі Українознавства ім. Леся Українки.

В цьому році вписався до школи 151 учень, а закінчили школу 148. Всіх класів було 11, від 1-ої до 9-ої, садочок і англомова класа. Школу провадить 3-членна Управа: Марія Логаза, Михайлина Величко і Фаліла Войтович. Склад учительського збору: мгр. Ст. Чорний, Ольга Чорний, Надія Сенік, д-р Евгения Сержиківська, Софія Фрація, Ганя Возняк, Надія Пилипишин і всі три учительки, які входять до Управи.

Навчання відбувалося кожної суботи. Класи від 1-3, садочок і англомова навчалися по 3 години, всі інші класи по 4 години. Днів навчання було 36, годин навчання 108 (нижчі класи), 144 (вищі класи).

Якщо йде про успішність у навчанні, то вона представилася так: з відмінним успіхом закінчили — 3, з дуже добрим — 44, з добрим — 42, з задовільним успіхом — 34, поправки на час вакацій — 14, незадовільний успіх — 1, нееклассифікований — 1, садочок 9, разом — 148.

Школа відзначувала в цьому році Свято 22-го Січня, на якому кожна класа давала якусь точку, та виступовано дітям кольорові види Кисва, день народження патронки школи Леся Українки і Шевченківські роковини.

В класах 3, 4 і 6 були проголошені внутрішні класові змагання в читанні книжок, в уживанні розповідної української мови і в добрих оцінках в навчанні. Нагородили здобули: В класі 3-ій: 1-ше місце: Федорович Ігор, Миколашчів Анна, Воскобійник Марина і Косяк Лідо. 2-ге місце: Мельничук Іван. 3-тє місце: Шаран Марта, Чорний Ліла.

В класі 4-ій: 1-ше місце: Сенік Оксана, 2-ге — Тишко Богдан, 3-тє — Войтович Андрій. 4-тє — Войтович Ліла.

В 6-ій класі: 2-ге місце: Миколашчів Ірина і Рубич Тарас, 3-тє — Александрович Марія. Першого місяця не здобув ніхто через брак відповідної кількості пунктів за живиння розповідної української мови.

В класі 3-ій: 1-ше місце: Федорович Ігор, Миколашчів Анна, Воскобійник Марина і Косяк Лідо. 2-ге місце: Мельничук Іван. 3-тє місце: Шаран Марта, Чорний Ліла.

В класі 4-ій: 1-ше місце: Сенік Оксана, 2-ге — Тишко Богдан, 3-тє — Войтович Андрій. 4-тє — Войтович Ліла.

В 6-ій класі: 2-ге місце: Миколашчів Ірина і Рубич Тарас, 3-тє — Александрович Марія. Першого місяця не здобув ніхто через брак відповідної кількості пунктів за живиння розповідної української мови.

В класі 3-ій: 1-ше місце: Федорович Ігор, Миколашчів Анна, Воскобійник Марина і Косяк Лідо. 2-ге місце: Мельничук Іван. 3-тє місце: Шаран Марта, Чорний Ліла.

В класі 4-ій: 1-ше місце: Сенік Оксана, 2-ге — Тишко Богдан, 3-тє — Войтович Андрій. 4-тє — Войтович Ліла.

В 6-ій класі: 2-ге місце: Миколашчів Ірина і Рубич Тарас, 3-тє — Александрович Марія. Першого місяця не здобув ніхто через брак відповідної кількості пунктів за живиння розповідної української мови.

В класі 3-ій: 1-ше місце: Федорович Ігор, Миколашчів Анна, Воскобійник Марина і Косяк Лідо. 2-ге місце: Мельничук Іван. 3-тє місце: Шаран Марта, Чорний Ліла.

В класі 4-ій: 1-ше місце: Сенік Оксана, 2-ге — Тишко Богдан, 3-тє — Войтович Андрій. 4-тє — Войтович Ліла.

В 6-ій класі: 2-ге місце: Миколашчів Ірина і Рубич Тарас, 3-тє — Александрович Марія. Першого місяця не здобув ніхто через брак відповідної кількості пунктів за живиння розповідної української мови.

В класі 3-ій: 1-ше місце: Федорович Ігор, Миколашчів Анна, Воскобійник Марина і Косяк Лідо. 2-ге місце: Мельничук Іван. 3-тє місце: Шаран Марта, Чорний Ліла.

В класі 4-ій: 1-ше місце: Сенік Оксана, 2-ге — Тишко Богдан, 3-тє — Войтович Андрій. 4-тє — Войтович Ліла.

В 6-ій класі: 2-ге місце: Миколашчів Ірина і Рубич Тарас, 3-тє — Александрович Марія. Першого місяця не здобув ніхто через брак відповідної кількості пунктів за живиння розповідної української мови.

В класі 3-ій: 1-ше місце: Федорович Ігор, Миколашчів Анна, Воскобійник Марина і Косяк Лідо. 2-ге місце: Мельничук Іван. 3-тє місце: Шаран Марта, Чорний Ліла.

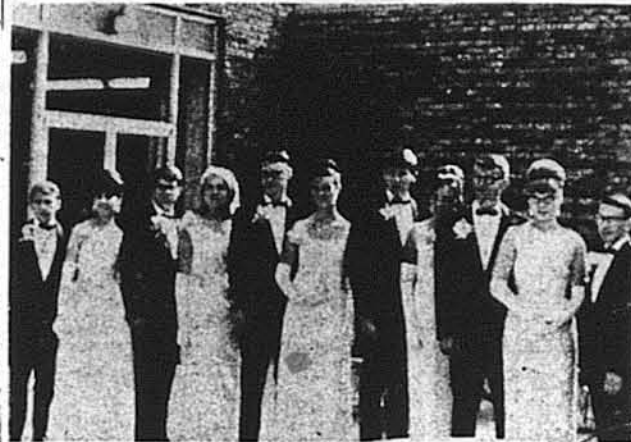
В класі 4-ій: 1-ше місце: Сенік Оксана, 2-ге — Тишко Богдан, 3-тє — Войтович Андрій. 4-тє — Войтович Ліла.

В 6-ій класі: 2-ге місце: Миколашчів Ірина і Рубич Тарас, 3-тє — Александрович Марія. Першого місяця не здобув ніхто через брак відповідної кількості пунктів за живиння розповідної української мови.

В класі 3-ій: 1-ше місце: Федорович Ігор, Миколашчів Анна, Воскобійник Марина і Косяк Лідо. 2-ге місце: Мельничук Іван. 3-тє місце: Шаран Марта, Чорний Ліла.

В класі 4-ій: 1-ше місце: Сенік Оксана, 2-ге — Тишко Богдан, 3-тє — Войтович Андрій. 4-тє — Войтович Ліла.

РОЧЕСТЕР, Н. И. ДЕНЬ ГРАДУАНТА

ГРАДУАНТИ СЕРЕДНІХ ШІЛ РОЧЕСТЕРУ. — Стоять зліва: Роман Волянський — йде на студії медицини University of Rochester; Оля Саламаха (хемія) — Brockport State Teacher's College; Сергій Гошовський (студії драми) — Syracuse University; Леся Кольцо — Fashion Design, Academy of the Sacred Heart Fashion Institute of Technol., New York; Юрій Шутер (студії хемії) — University of Rochester; Зеня Дідомах (дентистика) — University of Buffalo; Юрій Овад (інженерія) — University of Union College; Іка Козарська — Liberal Arts University of Syracuse; Юрій Покх (нуклеарна фізика) — Massachusetts Institute of Technology, Cambridge; Надя Маріїв (біологія) — Fredonia State College; Андрій Блік Liberal Arts, Monroe Community College.

Заходом Комітету Батьків відбувся в Рочестері 20-го червня цього року День Градуанта. Група батьків задумала підкреслити значення нашої достоянності молоді, що шукає шляхів у майбутнє, яка зацікавлена в успішній освіті, бажас зайняти позиції в суспільстві та оформити себе і в рядках нашої української спільноти.

Цей гурт молоді виріс в однакових умовах. Більшість з неї — це друзі з раннього дитинства, що їх зблизили новачки й юначки табори, школа українознавства та товариські зв'язки їхніх батьків. Ця молодь стала теор на порозі зрілого життя, що його характеризує свобода дії, пов'язана з неухильною відповідальністю за свої рішення. Ця молодь не тільки дорога особисто батькам, але такою вона є і для цілої української громади. Це гарна і сильна група, що сповняє нас гордістю та дає заповуку на сповнення наших надій.

Батьки доложили всіх старших, щоб День Градуанта був святковим і незабутнім. Подано не тільки про елегантне зовнішнє оформлення, але передусім про глибокий моральний зміст. Батьки градуантів були вдячні пластовим виховникам та громадству, які великою членністю підтримали цей почин. Імпреза ця вишляла далеко поза рямці приватного, вузького свята, а діяла виразний суспільний характер.

Запрошення на цю урочистість, оформлене молодим мистецтвом проф. Володимира Пилишенком, настільки якісне, що знайшло місце в збірці музею УВАН в Нью Йорку.

Богослуження, спільне св. Причастя, слова священників і їхня присутність на бенкеті надавали повагу й змісту цьому особливому дню. Промова від імені батьків знайшла живий відгомін у серцях градуантів. Багато цінних слів впало напевно на добру почву та залишило у них і в присутніх гостей, незабутні враження. Побажання успіхів від Станичного Пласту і бувших виховників затворили струни минулих, так дорогих переживань. Слова подяки від імені градуантів були щирі, безпосередні, невимушені.

Молода група у вечірніх строях, гурт гостей, модерна зала і добра музика під час балу — надавали гідності й чару цій імпрезі.

Це був День Нашої Молоді, за яку ми гроді, і яка, ми віримо, прийде заповнити наші місця.

Дохід з балу в сумі доларів 50 — зложено на Фонд Катедри Українознавства.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

П. А. К.

ІНСТРУКТОР — ЦЕ БДЖОЛА

Інструктор, — пише „Молодь України” з 7 липня, — це вояк переднього фронту, це ніби бджола, яка збирає пилок і переносить його на іншу рослину.

Тепер вимоги до інструктора глибші, — каже часопис: — бувати в селах не наїздами, не „обсакувати” за день кілька колгоспів, а вдумливо організовувати походи молоді, вечори, диспути і навіть вказувати, яку книгу взяти в бібліотеці.

ЧИМ КОЛІПАТИ В ЗУБАХ?

Так названо гумореску в січневому числі „Перця”. В ній розповідається про те, що в Україні не приділяють уваги виробництву зубочисток. Тепер Укрграднаргосп дав вказівку негайно налагодити це виробництво. На фабриці виготовляють автомат, що забезпечить виробництво 100 тисяч щіток щомісяця. Будуть виробляти зубні щітки в Кисві.

В Одесі та Львові планують виробляти щітки з пера та пластмаси.

Праця

HELP WANTED MALE
TOOL & DIE MAKERS
Jobbing Shop, Experience Blank, Draw, Compound & Progressive Dies. Висока платня й інші бенефіти.
HOWARD TOOL & MFG. Corp.
100 Shipman Street
Newark, N.J. 642-3264

ПОТРІБНО ПЕКАРЯ

Потрібна праця — через цілий рік. Добра платня.
Тел.: 516 267-3553
по 12-й в пол.

Real Estate

ОКАЗІВНО НА ПРОДАЖ
6-кімнатний дім з оливним огороженням, один акр землі при гайно. Ціна: \$8,500; 70 акрів землі, річка по середині, при гарній асфальтовій дорозі. Ціна: \$8,500; 80 акрів землі, 600 фронту до гайно. Ціна: \$20,000.
Stephan OLEKSIW
P.O. Box 348, Kerhonkson, N.Y.
Новий — тел.: 914 626-7692

До винаймаю

Van Winkle Avenue
Jersey City, N.J.
4 МОДЕРНІ КІМНАТИ
Лазничка, бл. до Square, нові газ і газ печі, новий сінк, бл. St. Anne's Catholic Church.
Тел.: SW 5-1660

4 ГАРНІ КІМНАТИ

Лазничка, напроти St. Joseph's Church.
\$60.00
Тел.: SW 5-1660

4 ВЕЛ. БАКСОВІ КІМНАТИ

1 спальня, 1 пов., 2 род. дім, кухня, тв. дер. підлоги, огороження газ, вода, газ і електр. \$90.00 — з гараж. — \$95.00.
HRABER
295 Randolph Ave.
Jersey City, N.J. HE 2-2363

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИПРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИПРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 5477. В оточенні мавп.

Божевільна паніка найди. Але він спотикався і пада на Ріда і він пробував давати в безпорадний масі... Дозволяючи, щоб ціле плем'я мстивих тварюк оточило його, щоб вбити.

Дозволяючи, щоб ціле плем'я мстивих тварюк оточило його, щоб вбити.

НАЙНОВІШЕ ВИДАННЯ!
Михайло ОСТРОВЕРХА:
Грозна Налини в Українських Січових Стрільцях
Оповідання й нариси Едуарда Комака.
Сторін: 132 • Ціна: \$2.00
Висока якість (чекани або поштовими переказами) надіслати:
СВОБОДА — P. O. Box 346 — Jersey City, N. J. 07303

У ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА”
ПОЯВИЛАСЯ ПОВІСТЬ ДЛЯ МОЛОДИ НАГОРДЖЕНА ПЕРШОЮ ПРІВІСЬЮ НА ЛІТЕРАТУРНОМУ КОНКУРСІ СФУЖО В Р. 1961
СОФІ ПАРФАНОВИЧ
ТАКИЙ ВІН БУВ...
(ІСТОРІЯ ОДНОГО ПСА)
Сторін 208. Ціна \$3.00 в м'якій оправі
Це не оповідання про щоденне життя пса, як хтось думає, песика-іграшки господарів. Тут псє і люди тісно пов'язані і разом творять історію наших днів, з віткою, долею, долею людей і віткою їх товариства псє з усіма трагічними воєнними діями аж до епіграфії за океан включно. Авторка написала повість легким стилем та героєм її збрала пса, щоб дати до рук нашої молоді книжку, з якої вона довідається про історію батьків.
Замовлення і належність
ГІЛКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ слати на адресу:
„СВОБОДА” — P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

ТРИВКА ПАМ'ЯТКА З ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО 1964-го РОКУ — КНИЖКА
Луки Луцесав
ТАРАС ШЕВЧЕНКО — СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ СЛАВИ І ВОЛІ
Між 28 вміщеними в пів світлинами з зйомки з найславнішої події в житті українських українців — відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні ЦЕ Є ДОПОВНЕНО КНИЖКОВО ВИДАННЯ ТИХ ФІЛЕТОНІВ, ЩО ДРУКУВАЛИСЯ У „СВОБОДІ”
В книжці вірно і яскраво змальовано творчість українського поета, який усе своє життя жив і працював для України. Автор перекладав і численними даними спростував твердження тих советських „шевченківців”, які стараються зробити з українського поета прихильника московського панування в Україні.
Шевченко оспівував славу і волю України — такий лейтмотив книжки Л. Луцесава.
Книжка має 194 сторінок і прикрашена гарною двокольоровою обкладинкою Т. ПУМІЛОВИЧА. Ціна \$2.50
Замовляйте:
СВОБОДА — 81-83 Grand St., P. O. Box 346 JERSEY CITY, N.J. 07303